

עין משפט
נר מצוה

כל הבשר פרק שמיני חולין

מסורת הש"ס

(א) תרומות פ"י מ"א.
(ב) וקדושים ל"א. (ג) וע"י
היטב כפי רש"י שלפנינו
ע"כ: ד"ה וזוהי וכו'.
(ד) וע"י ח"ס' מנחות מ:
ד"ה הלל. (ה) וע"י
ח"ס' מנחות מט: וכו'.
כ"ב ח: ד"ה אכפיהו.
(ו) ז"ל א"ל מהר"ם (ז) ז"ל
בפרק. (ח) ז"ל דקדמין.
(ט) ז"ל חמלא. (י) וע"י
ח"ס' ב"מ ק"ד: ד"ה ה"ג.
(יא) ז"ל חמין. (יב) ז"ל
ואפילו.

כפוסו. על העמוד להקטוף כדמניא (כמויות דף טו.) כד"א
לדרכישיב וכו' לא נמצאת לא תעשה שכבר נעשת העבירה * אכל
מזות עשה שלפניו ואינו רוצה לקיימה כגון אומרים לו עשה סוכה
ועשה מין אחר עד שתלא נפשו:
שמתן שכרה בלנה. למען יאריכו
ימין (שמות כ) לכן פירש מתן שכרה
לומר אם לא תקיימה וכו' עונשו שלא
תטול שכר זה: **ככדא מה.** אחס נוהגין
זו מותר לבשל בקדרה או אסור
מפני שפולט דם ואע"פ שביולו דם
אפ"ה לאחר שפירש יוצא הרי הוא דם
ואסור: **כי סליק.** רב ספרא: אשכחיה
לרבי זריקא. ובעת מנייה: **אמר ליה.**
ר' זריקא: **אנא שלקי לר' אמי ואכל.**
בשלמי לו הכדו ואכלו: **כי אסא.** רב
ספרא: **לגביה.** דלמי סופר לו מה
ששמע: **א"ל.** אבי: **למיסר נפשה.**
שיהא דם הנפלט ממנה חוזר לתוכה
ואסרת: **לא מיבעיא ליה.** דפשיטא ליה
דכיון דטרויה היא לפלוט ולהוציא כל
עשה לא בלנה: **כי קמבעיא ליה למיסר**
מכירפס. אם דם היולא ממנה אסור
בשר אחר המתנשל עמו: **דאנן**
הכדו [אוסרת] ואינה נאסרת.
כלומר מדפשיט לך בדידה דאם
אלמא שמיא לך הא ממניא לך שן
למיסר נמי מכירפס לא מיבעי לך
דהא הך משנה גופה תנן בה דאוסרת ובסדר זרעים היא:
אמר ליה דלמא הוהא ככדא דאוסרא. כגון דטרפיה:
ומאוס

טלית שאולה כל שלשים יום פטורה מן
הציצית אדחיה ואמיה להויה גברא דלא
הוה מוקר אבוה ואמיה * כפתוהו אמר
להו שבקוהו דתניא אין בית דין שלמטה מוזהרין
עליה אמר ליה חזינא לך דהרפת טובא אמר
ליה אי הוית באתריה רוב יהודה אחוינא
לך חורפאי אמר ליה אביי לרב ספרא כי
סלקת להתם בעי מינייהו ככדא מה אתון
ביה כי סליק אשכחיה לרב זריקא אמר
ליה אנא שלקי ליה לרבי אמי ואכל כי
אתא לגביה אמר ליה למיסר נפשה לא
קא מיבעיא ליה כי קמבעיא ליה למיסר חבירתה
* מ"ש למיסר נפשה דלא מיבעיא לך דתנן
אינה נאסרת למיסר חבירתה נמי לא
חבעי לך דתנן * **הכבד** * אוסרת ואינה
נאסרת מפני שהיא פולטת ואינה בולעת
אמר ליה דילמא התם בככדא דאוסרא
ומיבשום

טלית שאולה כל שלשים יום ב'. מדאורייתא פטורה
לעולם כדקאמר בראשית הגז (לקמן דף ק"ג.) כסותך ולא
אין רשאי לתובעו פחות משלשים יום
ואלך דאין דרך לישאל יותר משלשים
שאלה שלשים יום כמו הלוואה דאמרין
במכות (דף ג.) המלוה את חבירו סתם
אין רשאי לתובעו פחות משלשים יום
וגראה דאין ראה מזה דה"ג אמרין
בהתכלת (מנחות דף מד.) השוכר בית
בחוזה לארץ כל שלשים יום פטור
הוא המזוזה אע"ג דסתם שכירות לא
היא שפוטל יום ולענין ברכה גראה
שאין לברך על השאלה אע"פ שאומר
ר"ת * **דגשים** מברכות אסובה אע"ג
דפטורות דהו חינה מזוזה ועשה
מדאשכחן (ט"ז) יוסף דאמר מאן
דלמר לי הלכה כרבי יהודה דלמר
סומא פטור מן המלות עבדינא יומא
טובא לרבנן ואם לא היה יכול לברך
כל הברכות לא היה שמת בדבר מ"מ
לא דמי לטלית שאולה דהתם אדם
אחר היה חייב שאינו סומא או שאינה
אשה אבל הכא כל אדם פטור כשאינו
שלו ואע"פ המבדק לא הפסדו וי"מ
דאם היא של כלאים כגון מלכת
דאסרה כיון דפטורה מדאורייתא
ואומר ר"ת דאין לחוש מדאמרין

ע"א מ"י פ"ג הלכות
ז"ל הלכה ד' קמ"ג
ע"כ כי טו"ע א"ח פ"י
יד ע"פ ג' ונכד אלפס
הלכות ז"ל דף ע"א:
ע"א ב' מ"י פ"ה מהל'
מחיים הל' טו
[ש"ע י"ד סת"ר רב ספ"ק
א' סנה"ל]:
ע"ב ג' מ"י פ"י מהל'
מחללות אסורות הל'
ו' וע"י נ"מ' וכו' כ"ח
שהארץ קמ"ג לחין קלו
טו"ע י"ד פ"י ע"כ ספ"ק
א':

גמ' ח"ס' יב"ח נפשה

נב' ח"ס' יב"ח נפשה
ע"כ זה לש"ל דף
י' ע"ב: רש"י ר"ח
בפרוה וכו' אכל מצות
עשה. ע"י כלאים פרשת
יתרו כי פסקו א"ל:
ר"ח ר"ח הלכה וכו'
יב"ח מברכות. ע"י
בגהות אש"י פ"ג דקובע
פ"י ל':

בריש התכלת (מנחות דף ט:.) ותכלת אין בה משום כלאים ואפילו
בטלית פטורה ומסיק בגון שהטיל למוטלת פירוש טלית שיש בה
זיית כבד ולא בעי למימר בגון שאחר כך הסיר הראשונים וקמ"ל
דלא הוה פטולה משום תעשה ולא מן העשוי דאם כן למה ליה למימר אין בה משום כלאים
קמ"ל כל טלית דאשתיי בה כלאים דהיינו בתכלת מותר בכל ענינים בין להעטף בין להציע תחתיו בין לו בין לחבירו בין לאשמו
בין ביום בין בלילה לגמרי שראויה כלאים והא דאמרין בפרק תמה מלדיקן (שם דף ע"ב:) גזירה משום כמות לילה לא כמו שפירש
בקיטורס * שמה יתכסה בה בלילה אלא גזירה משום כמות המיוחד ללילה דלא אשתיי בה כלאים כלל דאומיעט מוראיתא ר' אלעזר
ממ"ל הקשה לו דלמר בריש ערכין (דף ג:) הכל חייבים בציצית הכינים ליום וישראלים ומפרש דכתיב אלטרין ליה דסלקא דעתך אמינא
הואיל ואשתיי כלאים גבייהו לא ליחייבו קמ"ל נהי דאשתיי בעידן עבודה שלא בעידן עבודה לא אשתיי ולא אמרין דאשתיי בכל
ענין ואומר ר"ת דהתם נמי אשתיי בכל ענין אפילו שלא בעידן עבודה כדאמרין בפרק בא לו (יומא דף ס"ה.) גבי בגדי כהונה ניתנו
ליהנות בהם או לא ת"ש לא היו ישיש בבגדי כהונה שיהו הוא דלא הא הליכי מהלכי ועוד תניא התם גבי בגדי כהונה דלמא בהם
במדינה אסור פירוש משום אסור הקדש ובמקדש מותר בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה (זוהא דקאמר נהי דאשתיי בשעת
עבודה לומר בגדי כהונה שיש בהם עבודה שלא בשעת עבודה פירוש בגדי חול מי אשתיי כלאים ומיהו משמע דלא שרו
אלא דרך לבישה דבעי למידק התם דניתנו ליהנות בהם מדקמינו פושטים אותם ומקפלים ומניחין אותם תחת ראשיהם ודמי לך מימא
תחת ראשיהם אלא אימא כנגד ראשיהם וה"ל מסתברא דאי ס"ד תחת ראשיהם נהי דניתנו ליהנות בהם תיפוק ליה משום כלאים ולפי
זה בטלית שאולה היה אסור להציע תחתיו ומיהו גראה שיש לחלוק בין טלית שכל עיקר לבישתה לגרוך החלמו ויין בגדי כהונה שעיקר
לבישתו לגרוך עבודה: **כל מצות עשה שמתן שברה ב'.** וא"ת והרי לדקה דכתיב פחות תפתח את ידך וגו' כי בגלל הדבר
הזה וירבך וגו' ואמרין בפ"ג דב"ב (דף ט:) דכדא אכפיה לרב נתן בר אמי ואפיק מיניה ארבע מצוות זו לגדקה ואומר
ר"ת דאכפיה היינו בדברים כדאשכחן פ' נערה בכמויות (דף ג:) אכפיה ועל ועוד דנצדקה נמי איכא לאו לא תקפון ולא תאמך (דברים טו:) *
ככדא מה אהון ביה. אומר ר"ת דכולה הך שמעתא איירי בככד של נמלה דאי בתר מליחה ושהייה נמלה פשיטא דשרי לבשלה
בהדי בשר שעל ידי מליחה יאל כל הדם שכן נוהגין העולם לבשל אחר זלייה והוא הרין דשרי אחר מליחה דשיעור מליחה
פ"י בה"ג דהו כשיעור זלייה משום דמליח הרי הוא כרוחא דלמי ופולט על ידי מליחה כמו שפולט על ידי זלייה * **אכל** בלא מליחה
מיבעיא ליה אי עבר דשמה דם הככד אע"פ שפירש מותר אע"פ שדם שאר האברים שפירש אסור כדאמרין בפ' קמא
דכרימות (דף ד:) חד לרס האברים ולכן אמרין לקמן (דף ק"ג.) דאין מולחין בשר אלא ככלי מנוקב דם הככד שמה שרי דהא כל
הככד דם הוא ושיריה רחמנא כדאמר לעיל (דף ק"ט:) שרא לן ככדא וגראה דמדאורייתא פשיטא ליה דדם הככד מותר אף על פי שפירש
משום דכילו דם הוא כדפירשתי מלמא חשיב * **פרק דם שחיטה** (כרימות דף כ"א:) דם הככד * **דקדמין** דם העומל ודם הלז ודם הכליות ודם
האברים הרי אלו בלא תעשה אלא מדרבנן מבעיא ליה ואפילו נאסור מדרבנן דם היוזא ממנו על ידי מליחה לפי שהוא צעין גזירה
אעו שאר דם כי היכי דגזרינן בדם מהלכי שתיס דאמרין (שם דף כ"א:) שבין השיטין מולצו שעל הככר גוררו מ"מ מיבעיא ליה בבשול
לפי שאינו ניכר הדם כלל וכן יהא מותר ולא נגזור בשול ככד אעו בשול בשר אחר בלא מליחה ועוד יש לומר בע"א דבלא מליחה
פשיטא דאסור ועל ידי מליחה הוא דמבעיא ליה כיון שיש בככד רוב דם שמה אינו יוצא טוהו על ידי מליחה או שמה יוצא ומיהו קשה
קאת דקאמר בסמוך למיסר חבירתה נמי לא חבעי לך דתנן הככד אוסרת הא איכא לאוקמי בשלא נמלחה ולפירוש רבינו חס ניחא וי"ל
דמשמע על ידי דמייירי אחר מליחה כמו שדרך לבשל בשר ולקמן (דף ק"ה.) גבי בשר שזב דאיימו לקמיה ככדא פשיטא ולא אכל לפירוש
ר"ת לרין לומר דידוע היה שלא נמלחה הככד והא נמי דפשיט מההוא דקריבי קניא בקופיה יודע היה שלא נמלחה הככד אף על פי
שז"ל כי הריאה והלב שהיו עם הככד נמלחו ואין לחמוה על זה דכמה דברים היו עושין כדי להראות הלכה לתלמידים אי נמי כל
שלאשמן נמלחו אלא לככד לא מהיחא מליחה אלא בקריעת שתי ועבר ותחובה לתחת כדקאמר בסמוך ולקמן (שם) נמי דקאמר אבל
כילטולו שומנא בעלמא הוא ומייחי מדשמואל דעבדי ליה תבשילא דתחלי ביומא דהקוה היו יודעים דבלא מליחה היו עושין לו דנמליחה
ככדא נמי שרי א"ר התם קחי אקריעה שמי ועבר הני מילי ככדא אבל עתלל לא בעי קריעה כי הא דשמואל כו' ויודעין היו דמטמול
שלא עבדי ליה ורב אלפס תכד שמונה בכל ישראל שלא לבשל ככד אפילו אחר מליחה בלא זלייה:

רתנן הככד אוסרת ואינה נאסרת מפני שהיא פולטת ואינה בולעת
הביא לו המשנה כמו שמצינו לבסוף דבסתמא גם מתחלה היה יודע דמשניות * אפילו דורשים ודעהרות היו שגורות כפיהם כדפי'
בפרק חולין (שם דף ק"ה:) גבי עמידה תורה שתשכח מישאל הא נמי מתניחין היא השרץ שנמצא בתור הפת שנחביו שניה מפני
שהתור מתחלה יש לומר דגם בתחלה היה יודע המשנה אבל היה סבור שאזי היה מסופק בשליקה אם נאסרת או אינה נאסרת
כמושלת דפליגי בה תנאי בסמוך והיה מסופק היאך הלכה ועל כן הביא לו רביה מר' זריקא ור' אבסי שלקי ליה ואכל והשיב לו
אזי דלמיסר נפשה לא קמבעיא ליה דאינה נאסרת כתיב' דרבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה ובסתם מתניחין דתרומוה והשיב
לו למה אין פשוט לך מתוך אותה משנה עתמה שאתה למד ממנה שאינה נאסרת אפילו בשליקה * אשפילו בניכול אוסרת חבירתה:
כי

דלמא הוהא ככדא דאוסרא. כגון דטרפיה:
ומאוס

ע"א מ"י פ"ג הלכות
ז"ל הלכה ד' קמ"ג
ע"כ כי טו"ע א"ח פ"י
יד ע"פ ג' ונכד אלפס
הלכות ז"ל דף ע"א:
ע"א ב' מ"י פ"ה מהל'
מחיים הל' טו
[ש"ע י"ד סת"ר רב ספ"ק
א' סנה"ל]:
ע"ב ג' מ"י פ"י מהל'
מחללות אסורות הל'
ו' וע"י נ"מ' וכו' כ"ח
שהארץ קמ"ג לחין קלו
טו"ע י"ד פ"י ע"כ ספ"ק
א':